

בעזהש"ת

קונטרס

יום טוב שבועות

חִזוּק און עֲצוֹת ווי אזוי אויסצונײַצן ריכטיג דעם הייליגן
יום טוב שבועות, געפלאַכטן מיט שיינע לימודים וואס
מען קען מיט נעמען אויף אַ גאַנץ יאר

געשריבן דורך

ראש ישיבת תפארת התורה ברסלב שליט"א

געבויעט אויף די ווערטער פון הייליגן רבי'ן, אדוננו מורנו ורבינו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

און אויף די ווערטער פון זיין תלמיד מורנו הגאון הקדוש

רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו

און אויף די ווערטער פון זייער תלמיד וואס האט אריינגעברענגט

זייערע הייליגע לימודים אין די גאַנצע וועלט

פּבּוּד קדושת מרן מוהרא"ש זכותו יגן עלינו

געפלאַכטן מיט פּסוקים פון תורה, גביאים, כתובים,

און מאמרים פון די הייליגע חז"ל, פון די גמרא

און מדרשים און זוהר הקדוש.

ארויסגעגעבן בעזהש"ת

דורך חסידי ברסלב

ירושלים עיר הקודש תוכב"א

היכל הקודש ברסלב

181 Huschke Road, Liberty NY 12747

היכל הקודש

כארא פארק

1415 55th Street
Brooklyn NY 11219
347.760.5924

היכל הקודש

קרית יואל

8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950
845.467.5299

היכל הקודש

מאנסי

34 Union Rd.
Spring Valley, NY 10977
845.445.9314

היכל הקודש

כני ברק

רחוב ירושלים 2
052.760.5715

היכל הקודש

וויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

היכל הקודש

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.662.4888

היכל הקודש

בלומינגטאון

24 Merriewold LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804

היכל הקודש

ירושלים

רחוב רבי נחמן מברסלב 15
054.845.6150

צו הערן די

הערליכע שיעורים

פונעם ראש ישיבה שליט"א
רופט:

קול ברסלב

212.444.9191

חיזוק פאר די אידישע שטוב

212.444.9169

ג'דפס ע"י

**קרן הדפסה
היכל הקודש**

2623 State Route 52
Liberty, NY 12754

718.387.2691

www.BreslevCenter.com

יום טוב שבועות

קבלת התורה

וויסן זאלסטו, יעצט ווען עס קומט דער הייליגער יום טוב שבועות זענען מיר נאכאמאל זוכה צו 'קבלת התורה', יעדער איינציגסטער איד איז נאכאמאל זוכה צו 'קבלת התורה'; עס איז א צייט וואס מען באנייט זיך, מען הייבט אן פונדאסניי דינען דעם אייבערשטן, מען הייבט אן לערנען און דאווענען און טון מצות ומעשים טובים, און מיר דארפן זיך זייער פרייען אז מיר זענען אויסדערוועלט פון אלע פעלקער און מיר האבן באקומען די הייליגע תורה.

דער עיקר זאלסטו זיך זייער שטארקן און נישט אויפגעבן

אויף דיינע גוטע רצונות, די הייליגע חכמים זאגן (פיצה כה:), פארנוואס האט דער אייבערשטער געגעבן די תורה פאר די אידן? "מפני שהו עזיו", די טבע פון אידן איז אז זיי זענען אן עם קשה ערה, זייער שטארקע עקשנים, און דאס איז זייער א גוטע זאך ווען עס קומט צו עבודת השם, מען לאזט זיך נישט ווערן צעפאלן ווען מען זעט נישט ווי מען איז גלייך מצליח; ווייל עס גייט נישט אין איין מינוט, און אויך נישט אין איין טאג - צו ווערן אן ערליכער איד, א צדיק; עס נעמט א שטיק צייט, און אז מען איז נישט קיין עקשן, מען שטארקט זיך נישט צו בלייבן מיט די גוטע ווילן - פאלט מען אראפ און מען איז נישט מצליח צו אנקומען צו די הויכע הייליגע מדריגות, און דערפאר זאגט דער הייליגער רבי (לקוטי מוה"ר חלק ב, סימן מח): "צריה להיות עקשן גדול בעבודת השם יתברך", מען דארף זיין א גרויסער עקשן אין עבודת השם, נישט אפלאזן די גוטע ווילן און נישט אפטערעטן פון די גוטע קבלות וואס מען האט מקבל געווען, אפילו עס גייט אריבער וואס גייט אריבער וכו', ווייל נאר בזכות עקשנות האבן מיר מקבל געווען די תורה.

על פן ליבער ברודער, באניי זיך, הייב אן פונדאסניי זיין א איד, ניץ דיינע עקשנות אויף 'קבלת התורה', גיי אין שול יעדן טאג דאווענען די דריי תפלות מיט מנין, און הייב אן פונדאסניי לערנען די הייליגע תורה, און הייב אן פונדאסניי היטן דיינע אויגן, האלט אן מיט עקשנות דיינע קבלות טובות פון היטן די

אויגן און היטן די מחשבות. די הייליגע חכמים זאגן (סוכה נב:), אויב מען האט צוטון מיטן יצר הרע וואס וויל אראפֿוואַרפֿן אין עבירות - "משכהו לבית המדרש", שלעפֿ אים אריין אין שול, "אם אבן הוא נמוח", אפילו דער יצר הרע איז הארט ווי א שטיין - וועט ער ביים סוף ווערן צעלאזט, "ואם ברזל", און אויב האסטו א שווערע ביטערע יצר הרע, אזוי ווי אייזן - "הוא מתפוצץ", וועט ער ווערן צעפיצלט; די בעסטע פלאץ וואו מען קען זיך באהאלטן - איז אין שול, אין כולל און אין ישיבה, דארט קען מען מקיים זיין וואס דער רמב"ם זאגט (פרק ו' מהלכות דעות, הלכה א): "יצא למערות ולחנכים ולמדברות", ווען מען זעט אז מען קען ווערן נאכגעשלעפט נאך שלעכטע דעות זאל מען אנטלויפן אין די מדברות; זאגן די הייליגע צדיקים, דאס קען מען מקיים זיין אין שול, אין ישיבה און אין כולל; דארט קען מען זיך באהאלטן פון ווערן נאכגעשלעפט פון שלעכטע דעות.

שבועות ביינאכט

ליבער ברודער, הארציגער חבר, מאך זיך א סדר ווי אזוי דו זאלסט אויסניצן די צייט פונעם הייליגן יום טוב שבועות, און ווען עס ווערט יום טוב זאלסטו גיין אין שול מיט גרויס שמחה אז מיר זענען אויסדערוועלט צו זיין דעם אייבערשטנס קינדער און מיר האבן זוכה געווען צו באקומען די הייליגע תורה, און זיי זיך מקבל נישט צו רעדן קיין דברים בטלים א

גאנץ יום טוב, און נאכן דאווענען זאלסטו אהיים גיין מאכן א פרייליכע סעודה, און ווען דו מאכסט קידוש און דו זאגסט די ווערטער: "אשר בחר בנו מכל עם, ורוממנו מכל לשון" - זאלסטו זיך זייער פרייען אז מיר זענען אויסדערוועלט, מיר זענען אזוי שטארק באלויבט ביים אייבערשטן.

געב זיך זייער אכטונג ביי די סעודה אז דו זאלסט נישט ווערן בפעס, ווייל ווען עס קומט די הייליגע טעג, די הייליגע צייטן - ווערט א קנאה פון די מלאכים, זיי זענען מקנא אידישע קינדער, און ווען די מלאכים זענען מקנא קענען זיי אראפוארפן דעם איד פון די העכסטע פלאץ - צו פעס און מחלקת וכו' (לקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן א), דאס איז וואס מען זעט למשל ביי שמחות, ביי די סעודות שבת און די סעודות פון יום טוב, אין די צייטן קען מען זיך זייער דערהייבן, און דיקא דעמאלט פאלט מען אראפ אין פעס, מען שרייט, מען רעגט זיך וכו', דאס קומט פון קנאת המלאכים; על פן זאלסטו זיך זייער היטן ביי די יום טוב סעודה נישט צו ווערן בפעס חס ושלום, זאלסט נישט שרייען אויף קיינעם, און אויף אויב עס גיסט זיך עפעס אויס און די קינדער, די משפחה, דרייען איבער - זאלסטו זיך מבטל זיין צום אייבערשטן, בלייב פרייליך, און חס ושלום נישט ווערן בפעס און פארלירן די הייליגקייט פונעם יום טוב.

ביי די סעודה זאלסטו זינגען און טאנצן מיט דיין משפחה

ניגונים פון יום טוב, עס איז ידוע ביי תלמידי בעל שם טוב זכותם יגן עלינו, אז זיי האבן די נאכט פון שבועות אסאך געטאנצן, מען האט זיך געפרייט מיט 'שלא עשני גוי, כגויי הארצות', דאס איז דאך די גרעסטע שמחה, מיט די שמחה קען זיך יעדער איד פרייען, אז מען איז א איד און נישט קיין גוי.

תיקון ליל שבועות

נאך די סעודה זאלסטו נישט בטל'ען קיין צייט, די נאכט פון שבועות איז זייער הייליג. מוהרא"ש זאגט, וואס מען בעט שבועות ביינאכט - פועל'ט מען, מען זעט וואונדער; זאלסטו אויסניצן די נאכט מיט הייליגע זאכן, מיט זאגן דעם 'תיקון ליל שבועות', און מיט 'התבודדות'; בעט דעם אייבערשטן אלעס וואס דו דארפסט, און איך בעט דיר זייער זאלסט נישט גיין מיט חברים רייכערן חס ושלום, עס איז חלול יום טוב, מען טאר נישט רייכערן יום טוב, און אויב דאס וועסטו טון אין די הייליגע נאכט - איז שוין בעסער זאלסט גיין שלאפן ווי קומען צו חלול יום טוב.

אויך א גאנץ יאר איז נישט גוט צו רייכערן, דער הייליגער רבי זאגט (חיי מוהר"ן סימן רעג, תעב), מען זאל נישט רייכערן; און זיכער ווען עס קומט יום טוב טאר מען נישט רייכערן, עס איז חלול יום טוב.

זאג די 'תיקון ליל שבועות'; דער עיקר תיקון איז זאגן די ערשטע פסוק און די לעצטע פסוק פון תורה נביאים וכתובים, דאס נעמט נישט לאנג, און ווען דו ענדיגסט - זאלסטו איבערגיין די תרנג"ג מצות, און אז עס איז דיר געבליבן צייט - זאלסטו זוכן א ווינקל וואו צו גיין התבודדות, וואו דו קענסט זיך אויסבעטן פאר א גוטע שידוך און פאר אלעס וואס דו דארפסט.

מקוה

נאכן אויפגיין שבועות ביינאכט נאנט צום עלות השחר זאלסטו גיין אין מקוה זיך טובל'ן, ווייל שבועות פארטאגס ווען מען טובל'ט זיך אין מקוה קען מען זוכה זיין צו קומען צו זייער הויכע מדריגות. אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ו חלק א, סימן נו), זיך טובל'ן אין מקוה שבועות פארטאגס, נאנט צום עלות השחר, איז אזוי גרויס, מען קומט צו שער נ', און מען קען זוכה זיין צו באקומען 'הייליגע מוחין', מען איז זוכה צו באקומען שכל און דעת פון גאר א הויכע פלאץ.

וויסן זאלסטו, א גאנץ יאר, ווען אימער מען קען נאר גיין אין מקוה זיך טובל'ען - ווערט מען הייליג און מען נעמט אראפ פון זיך אלע טמאות און אלע דינים, דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות אות המתקת הדיו, סימן כב): "על ידי טבילת

מְקוֹה נִתְבַטַּל הַצְרוּת, וְיִשׁוּעָה בָּאָה", דוּרְךָ זִיךְ טוֹבֵל'ן אִין מְקוֹה וְוַעֲרֵט בְּטַל אֲלַע צְרוּת און מְעַן זַעַט יִשׁוּעוֹת; און דְּעַר הַיִּילִיגְעֵר רַבִּי אֶהְרֹן קֶאָרְלִינְעֵר זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ הָאֵט גַּעזְאָגֵט: "מְקוֹה אִין טֶאקֶע נִישְׁט קִיין מִצְוָה, אָבֶער צו וואס מְקוֹה קֶען צוּבְרַעֲנִיגֶען קֶען נִישְׁט קִיין שׁוּם אַנְדֶּערַע מִצְוָה צוּבְרַעֲנִיגֶען"; מְעַן וְוַעֲרֵט אַ הַיִּילִיגֶע גּוֹף צו זיין גֵּרִיט מִקְבֵּל צו זיין קְדוּשָׁה וְטָהָרָה.

דַּעֲרִיבֶער זַאָלְסְטוּ אַ גַּאנְץ יָאָר זִיךְ צוּגַעוואָיניגֶען דִּי עֲרֵשְׁטֶע זַאָךְ אִינְדֶּערֶפֶרִי גִיין אִין מְקוֹה, הַיִּיב אָן דִּיין טָאָג מִיט מְקוֹה. זַאָלְסְט נִישְׁט רַעֲדֵן אִין מְקוֹה, מֵאָד זִיךְ אַ קְבֻלָּה נִישְׁט צו רַעֲדֵן און שְׁמוּעֶסֶן אִין מְקוֹה, און זִיכֶער יוֹם טוֹב שְׁבִיעוֹת פֶּאָרְטָאָס זַאָלְסְטוּ זִיךְ טוֹבֵל'ן אִין מְקוֹה, און נִישְׁט רַעֲדֵן קִיין דְּבָרִים בְּטַלִּים. און נֶאֱכֵן גִיין אִין מְקוֹה זַאָלְסְטוּ אָדַער גִיין דַּאוועֶנֶען שְׁחֵרֵית וְתִיקִין, אָדַער זַאָלְסְטוּ לִיינֶען קְרִיאַת שְׁמַע שֶׁל שְׁחֵרֵית און זִיךְ אַרְאָפֿלייגֵן כְּדִי צו קַעֲנֶען זיין אויסגֶערוּט צוּם דַּאוועֶנֶען.

שְׁחֵרֵית

שְׁבִיעוֹת בֵּיִים דַּאוועֶנֶען זַאָלְסְטוּ זִיךְ אויסבַּעֲטֵן פֶּאָר אֲלַעס וואס דו דַּארפֿסט, יוֹם טוֹב שְׁבִיעוֹת אִין אַ צִיט וואס מְעַן קֶען פּוֹעֲלִין יִשׁוּעוֹת און רְפוּאוֹת, און אַזוי ווי ווען דִּי אִידֵן זַעֲנֶען גַּעקוּמֶען צו מִתֵּן תּוֹרָה, זַאָגֵן דִּי הַיִּילִיגֶע חֻמְּוִים (תְּנַחֲמוּ אִתְּרוּ, ח), אַז אֲלַע קְרִאָנְקֶע זַעֲנֶען אויסגַעהיילט גַעוואָרן און אֲלַע בְּלִינְדֶּע

תפלה, אז מען זאל זוכה זיין צו האבן הייליגע אויגן אין די תורה, מען זאל זוכה זיין צו פארשטיין די טיפע הויכע סודות וואס ליגט באהאלטן אין די ווערטער פון די תורה.

און ווען מען זאגט הלל, זאלסטו זאגן הלל מיט א געשמאק, אויפן קול. דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות אות אהבה, סימן ח): "על ידי אמירת הלל בקול גדול, זוכים לאהבת השם בתורה", דורך זאגן הלל אויפן קול איז מען זוכה ליב צו האבן דעם אייבערשטן. נאך זאגט דער רבי (שם אות מריבה, סימן א): "על ידי קריאת הלל, יושיע לה הקדוש ברוך הוא מאויביה", דורך זינגען הלל וועט דער אייבערשטער דיר העלפן פון זיינע פיינט, דאס מיינט מען די סטרא אחרא וואס זיי זענען די גרעסטע פיינט, זיי ווילן אוועקרייסן דעם איד פון די תורה, פון די קדושה, פון די אמונה, און דורך לויבן און דאנקען דעם אייבערשטן - ווערט מען פון זיי געראטעוועט.

אקדמות

נאך שחרית זאגט מען די הייליגע 'אקדמות', דעמאלט קען מען זיך זייער פארבענקען צום אייבערשטן. דער הייליגער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן רנו), די 'אקדמות מיט די ניגון' ברענגט א שטארקע בענקעניש צום אייבערשטן; מען הייבט אן בענקען צו זיין א צדיק, און ווען מען זאגט די ווערטער פון דאס שיינקייט

פון דעם איד און וואס ווארט אונז אָפּ ווען מָשיחַ וועט קומען:
 "בְּלֹא שְׁלֵטָא בִּיהַ עֵינִי, בְּגוֹ עֵדוֹן גְּנֹתָא, מְטִיילִי בִּיהַ חֲנֻגָּא, לְבַהֲדֵי
 דְּשִׁכְנִיתָא", און צו דעם קען מען שוין היינט זוכה זיין דורך די
 עצות פון די צדיקים וואס לערנען מיט אונז וואס משיח וועט
 לערנען מיט אונז, אז מען קען שפאצירן מיטן אייבערשטן
 דורך זיך אויסגיין דאס הארץ צום אייבערשטן, שמועסן מיט
 אים, דערציילן ווי שטארק מען וויל זיין ערליך און גוט, און ווי
 שטארק מען בענקט זיך צו זיין גוט, "הֲדָרָא דְּלֹא אָפְשֵׁר, לְמַפְרֵט
 בְּשׂוֹתָא, וְלֹא אֲשַׁתְּמַע וְחָמִי, נְבִיאָן חֲזוֹתָא" דאס שיינקייט און
 דאס הייליגקייט קען מען נישט ארויפברענגען אויף די ליפן
 און דאס וויסט קיינער נישט.

מֵעַן דֶּאֱרָף בְּעֵטוֹן דְּעַם אֵיבְעֶרְשְׁטוֹן מֵעַן זֹאל בְּלֵיבֵן דְּבוּק
 צו צדיקי אמת, "קביעין פן תהויון, בהנהו חברתא, ותזכון די
 תיתבוו, בעילא דרתא", מען זאל שטענדיג האבן די געפיל צו
 צדיקים, און אויף די קינדער און אייניקלעך זאלן זיך האלטן
 מיט די צדיקי אמת וואס קלעבן אונז צו צו די תורה און צו
 די אמונה מיט זייערע עצות און חיזוק, אז אויף אונז פשוט'ע
 מענטשן זאלן האבן א השגה אין געטליכקייט, מיר זאלן אויף
 זוכה זיין צו לעבן מיט א קלארע אמונה, מיט א לויטערע אמונה
 אינעם אייבערשטן און אין די תורה.

מילכיגס

נאכן דאווענען איז דער מנהג אז מען עסט מילכיגס. מוהרא"ש זאגט, דער טעם פארנוואס מען פירט זיך צו עסן מילכיגס איז ווייל מען קען נאר זוכה זיין צו מקבל זיין די תורה אויב מען קוקט נישט אויף צוריק, מען הייבט אן פונדאסניי, נאר אז מען קוקט זיך אן ווי מען איז יעצט ניי געבוירן, און אזוי ווי א קליין קינד עסט נאר מילך, עסן מיר שבועות מילך אז מיר זאלן זיך אנקוקן ווי ניי געבוירן, און וועלן נאכאמאל פרוברן צו זיין גוט און טון די מצות פונעם אייבערשטן.

וויסן זאלסטו, ווען די קליפות און די סטרא אחרא זעען ווי א נשמה וואס זיי האבן שוין פארקאפט וויל זיך ארויסכאפן און וויל צוריק גיין צו די קדושה, זוכן זיי דאס צו צעשטערן און זיי קומען צום מענטש מיט זיינע אלטע מעשים, זיי ווייזן אים אויף שווארץ אויף ווייס אז 'ער קען שוין קיין צדיק נישט זיין', זיי ברענגען אים די אלטע מעשים מיט וואס ער איז ליידער נכשל געווארן, און זיי שלאגן אים מיט דעם, ביז די נשמה פאלט חלשות, און אזוי פאנגען זיי אים צוריק, און אזוי ווי עס איז דא א קלארע הלכה (רמב"ם פרק ז' מהלכות תשובה, הלכה ח), מען טאר נישט זאגן פאר א בעל תשובה: "זכור מעשיך הראשונים", געדענק דיינע אלטע מעשים, עס איז א לאו אין די תורה דאס צו טון, אזוי איז א אויך אן עבירה דאס צו טון מיט זיך אליינס,

מֵעַן טָאָר זײַד נײַשְׁט קִלְאָפֿן מײַט די אַלְטֶע מַעֲשׂוֹת; מֵעַן דֶּאָרף תְּשׁוּבָה טוֹן, און מֵעַן דֶּאָרף פֿסָדֵר זײַד מִתְּנוּדָה זײַן אויף וואס מֵעַן הָאָט גֶעטוֹן, אָבֶעֶר זײַד קִלְאָפֿן - טָאָר מֵעַן נײַשְׁט, און טאַקע דֶּעֲרַפֿאַר עָסן מײַר 'יום טוב שבועות' מײַלְכִיגֶס, אַז מֵעַן זאל זײַד נײַשְׁט קִלְאָפֿן מײַט וואס איז גֶעווען, עָס איז גֶארְנײַשְׁט גֶעווען, אָפֿשֶׁר איז א פֿרײַעֲרֵדִיגֶע גֶלְגוּל, יַעֲצֹט בײַן אײַד א נײַע גֶעבוֹרֶענֶע קײַנד, אײַד עָס מײַלְד, אײַד טֵרײַנק מײַלְד, און אײַד הײַב אָן פּוֹנְדֶאָסֶנײַ הײַטן די מַצּוֹת פּוֹנֶעם אײַבעֲרֶשְׁטן.

אויף איז דער טעם, ווייל די איינציגסטע עסן וואס נאכן ווערן פארדארבן קען מֵעַן דָאָס נײַצן און מאַכן פּוֹן דַעם גוטע עָסן - איז מײַלְד, פּוֹן פֿאַרְדֶאָרְבֶענֶע מײַלְד מאַכְט מֵעַן 'קעז', און מײַט די פֿאַרְדֶאָרְבֶענֶע מײַלְד מאַכְט מֵעַן אַלֶע גוטע מײַלְכִיגֶס; דָאָס לֶעֲרַנט אונז אַז מֵעַן קען זוכה זײַן צו מִקְבֵּל זײַן די תּוֹרָה אָפִּילוּ מֵעַן איז לײַדער גֶעפֿאַלן, מֵעַן הָאָט גֶעפֿאַלְגְט דַעם יֶצֶר הָרַע, מֵעַן הָאָט גֶעטוֹן פֿאַרְדֶאָרְבֶענֶע מַעֲשׂוֹת; אויב מֵעַן טוט תְּשׁוּבָה, מֵעַן נֶעמֶט זײַד פֿאַר מֵעַר נײַשְׁט צו טוֹן די אַלְטֶע פֿאַרְדֶאָרְבֶענֶע מַעֲשׂוֹת, מֵעַן הָאָט חֲרָטָה, און מֵעַן ווײַנט זײַד אויס פֿאַרן אײַבעֲרֶשְׁטן, מֵעַן זאָגט: "הײַלִיגער באַשֶׁעפֶער אײַד הָאָב חֲרָטָה אויף די שְׁלֵעכְטֶע פֿאַרְדֶאָרְבֶענֶע מַעֲשׂוֹת, אײַד נֶעם זײַד פֿאַר צו זײַן עֲרֵלִיד און הײַלִיג" - קען מֵעַן זוכה זײַן צו גֶאר שײַנע זאַכן, עָס קען ווערן 'קעז' און 'גוטע מאַכְלִים', און דָאָס דֶאָרפֿן אַלֶע ווײַסן ווען עָס קומט דער הײַלִיגער 'יום טוב שבועות',

אז אַ איד קען אַלץ פאַררעכטן, און פון די מילך וואס איז פאַרדארבן קען מען נאך מאכן פיינע מטעמים.

תמימות ופשיטות

נאך א טעם פאַרוואס מיר עסן מילכיגס שבועות, ווייל מילך איז די עסן פון א קינד וואס האט נישט דעת און חכמות, ווייל זוכה זיין צו קבלת התורה קען מען נאר מיט תמימות און מיט פשיטות אן קיין חכמות, מען מוז קומען צום אייבערשטן אזוי ווי א קליין געבוירענע קינד וואס זייגט מילך, און נאר אזוי קען מען מקבל זיין די תורה; ווייל דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן קכג), אז די אידן אין מדבר וואס זענען געקומען צום בארג סיני מקבל זיין די תורה און געשריגן: "נעשה ונשמע" - האבן אנוועק געווארפן אלע זייערע חכמות און חקירות, זיי האבן געגלייבט אינעם אייבערשטן, אזוי ווי עס שטייט (שמות יד, לא): "ויאמינו בה' ובמשה עבדו", און נאר אזוי האבן זיי זוכה געווען צו 'קבלת התורה', אזוי ווי דער תרגום זאגט אויפן פסוק (דברים לב, ו): "עם נבל ולא חכם" - "עמא דקבילו אורייתא ולא חכימו", די פאלק וואס האט מקבל געווען די תורה אן קיין חכמות, נ'בל' איז די ראשי תיבות ל"ב ג'תיבות, וואס איז פלגיות התורה, די אמת'ע חכמה וואס אלע חכמות ווערן בטל ומבוטל אנטקעגן די הייליגע תורה, וואס ווערט אנגערופן 'נובלות החכמה העליונה'; ווייל אין מדבר ביי מתן תורה זענען

געווען גרויסע אפיקורסים וואס האבן געוואלט פארפירן די אידן זיי זאלן נישט אננעמען די תורה, און חס ושלום אויב די אידן וואלטן נישט אוועק געווארפן זייערע חכמות וואלט נישט געהאלפן די מופתים און ניסים וואס משה רבינו האט זיי געמאכט און געוויזן, זיי וואלטן געקענט אין אלעס אפלייקענען חס ושלום, נאר ישראל קדושים האבן געוואוסט דעם אמת און געגלייבט אינעם אייבערשטן; און דערפאר, ווען עס קומט 'יום טוב שבועות' ווען מיר זענען מקבל די תורה - עסן מיר מילכיגס, מיר עסן וואס קליינע קינדער עסן, קליינע קינדער האבן נישט קיין חכמות; ווייל נאר אז מען פירט זיך אן חכמות, מען לעבט בתמימות ופשיטות - קען מען זוכה זיין צו מקבל זיין די תורה.

על כן ליבער ברודער, יעצט ווען מיר זענען נאכאמאל זוכה צו מקבל זיין די תורה זאלסטו אוועק ווארפן אלע דייע חכמות המדמות, און זאלסט זיך אויסוועלן די וועג פון תמימות ופשיטות, גיי אין די וועגן פון די הייליגע תורה ווי אזוי די הייליגע צדיקים לערנען אונז.

יעצט שבועות איז די יארצייט פון הייליגן בעל שם טוב זכותו יגן עלינו, דער הייליגער בעל שם טוב און זיינע הייליגע תלמידים האבן אונז געלערנט אז מיר זאלן נישט האבן מיט חכמות און חקירות, נאר גלייבן באמונה שלימה אין די הייליגע

תורה און אין די הייליגע צדיקים, און חס ושלום נאכגיין די
אייגענע שכל, ווייל אויב חס ושלום מען גייט נאך די אייגענע
שכל און די אייגענע חכמה קען מען ווערן אן אפיקורס, מען
קען קומען צו די ערגסטע זאכן.

תם ונשלם שבח לא-ל בורא עולם

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות
יואל משה עזרא פליישמאן

חזנתו

שרה לאה

וילדיהם
יוסף צבי
חיים זאנוויל
אריה לייב
יצחק אהרן
נחמה
שלום, אדל
יוחנן שמחה

הקדוש ברוך הוא ימלא את כל משאלות לבם לטובה, ויתברכו מפי
אל עליון בכני חי ומזוני רויחי, ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה מכל
יוצאי חלציהם, אמן כן יהי רצון

ולעילוי נשמתם של
אביו יוחנן שמחה בן ר' שלמה גבריאל
אמו שרה זהרה בת נסים הלוי
שמחה רבקה ע"ה בת ר' אברהם מרדכי הלוי נ"י
ת.ג.צ.ב.ה.

